

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

[Το Ζακώμ Ζαρρντέν]

(Ο κ. Στρογγυλός γυρίζει από το κυνήγι. Είναι βουτηγμένος από το κεφάλι ως τα πόδια στη σκάνη, ξαναμμένος από την πορεία κ' εξαντλημένος. Στον κυνηγετικό του σάκκο κρέμονται πέντε άγριοπερίστερα. Στην τραπεζαρία του εξοχικού σπιτιού τον υποδέχονται οι σπιτικοί του και οι καλεσμένοι από την πόλη. Η υπηρετρια τον ξεφορτώνει από τα βάρη του και ο κ. Στρογγυλός ξαπλώνεται φαρδύς—πλάτυς σε μία πολυθρόνα), ΟΙ ΠΑΡΕΥΡΥΣΚΟΜΕΝΟΙ (κοιτώντας τὸ θήραμα).—“Α, ά, ά... Πάλι επιτυχίες.

Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ (ἀνοίγοντας εὐερβολικά τὰ μάτια).—“Όχι δά.. δὲν εἶνε τίποτα... μικροπράγματα.
Η ΚΥΡΙΑ.—Εἶδαιτε ; τί ταπεινοφροσύνη !... τί ταπεινοφροσύνη !... “Άλλοι τὸ παραμυρὸ τὸ κάνουν τόσο κι' ὁ άντρας μου τὰ σπουδαιότερα πράγματα τὰ θεωρεῖ γι' ἄσημαντα...
ΜΙΑ ΑΝΕΨΙΑ.—“Η τόση ταπεινοφροσύνη, θά μου ἐπιτρέψετε νά σᾶς πῶ, θεῖε, πῶς εἶνε κουιμαρά. Για καὶ πού πετυχαίνει κανεὶς πρέπει νά κερηφανεύεται. Καὶ σεις, θεῖε, πού ξέρετε τέτοιο σημάδι, πού κανεὶς δὲ σᾶς παραβαίνει...
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Τὰ δέχομαι ὅλα αὐτὰ ὡς ἀπαραίτητα σχόλια. Μά μή φανταστήτε με μὸν κάνουν καμμίά ἐντύπωση, ἀπολύτως καμμία.

Ο κ. ΒΙΑΝΙ (καλεσμένος).—“Καὶ βέβαια δὲν εἶν' ἄσημαντο πράμα νά φέρῃ κανεὶς σὲ λίγην ὥρα πέντε περιστέρια. Μά ὡστόσο, κ. Στρογγυλέ, μὴ φοβάστε πῶς θὰ σᾶς βαθμολογήσουμε μόνο μ' αὐτὸ τὸ κατορθῶμα σας. “Έχετε τόσο καὶ τόσα κατορθώματα...
Η ΑΝΕΨΙΑ.—“Άλήθεια, ἀλήθεια...
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Η ἀλήθεια γιὰ μένα εἶνε δτι δὲν ὑπάρχει κυνήγι αὐτὴ τὴν ἐποχὴ. Μπορεὶ κανεὶς νά περιμένῃ σὴν λίγην μὴ νύχτα ὀλακαίρη νά πιάσῃ τίποτε. Πού καὶ πού μόνο σιμῶνεται κανὰ ἀγριοπερίστερο, μ' αὐτὰ πάλι εἶνε πολύ φοβητοσόρικα καὶ κακοὶ διαβόλοι γιὰ τοὺς κυνηγοὺς.

Η ΚΥΡΙΑ.—“Μα δεῖν ὁ κυνηγὸς εἶνε χειρότερος ; διάβλοος ;
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ (χαμογιάει). — Καλά. Μά δεῖν ἐνθουσιάζεστε τόσο ἀπ' αὐτὲς ; τίς μικροεπιτυχίες, τί πράγματα νά κάνετε τότε δεῖν σᾶς διηγηθῶ τίς κυνηγετικὲς μου περιπέτειες, αὐτὲς πού εὐνειδίζα ἀλλοτε νά λέω τὸ χειμῶνα, πλάι σὲ μιᾶ γερὴ φωτῖα ;
ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ.—“Πῆς τε μας καμ' ιά !
Ο κ. ΦΕΡΕΪΓΓ.—“Καλεσμένοι). — Πρέπει χωρὶς ἄλλο νά μᾶς διηγηθῆτε τίποτε. Ποτέ δὲ λέει το ὑψ.λὸν ἐνδιαφέρων καὶ ἡ γοητεία ἀπὸ τίς ἴστο. ἴες πού διηγούνηται οἱ κυνηγοὶ καὶ προσάτων κυνηγοὶ σὶν κ' εἰσά...
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Άς εἶνε ! Μοὺ ξαναρχεται σὸ μυαλὸ μιά περιπέτεια πού ; οὐ συνέβη πρὸ τίνος σὸ δάσος τοῦ Ἐνσάν ;

“Αντικρουσά τὸ φοβερότερο θέαμα τῆς ζωῆς μου. παλιό του...

Ο ΒΙΑΝΙ.—“Φθάσατε ὡς τὰ σκοτεινὰ φαράγγια τοῦ Ἐνσάν ;
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Ναί, πράβηξα πολὺ βαθειὰ μὲς σὸ Ἐνσάν... Πολὺ σπάνιοι εἶν' ἐκεῖνοι πού φτάνουν ὡς ἐκεῖ καὶ προσάτων γιὰ νά κυνηγήσουν. Ἐμεῖς ὡστόσο,—μιά συντροφιά, ὅλοι ἀποφασισμένοι—εἶχαμε σχηματίσει δυὸ γκρουπ, μὰ δὲν προφτάσαμε νά ξεκινήσουμε ὅτε μᾶς συνέβη τὸ ἐπεισόδιο πού θὰ σᾶς διηγηθῶ. Ἦταν μαζί μας κι' ὁ Ἄμπυ, ὁ ἔμπορος, πού ὕστερα ὅπῃ ἐνα χρόνον σκοτώθηκε ἀπὸ λίθος σὴν Ἀφρική. Φύγαμε ἀπὸ τίς κατασκηνώσεις μας καὶ πήραμε τὰ μονοκίτια γιὰ τὰ ριζοβούνια. Στὸ δρόμο τὸ κυνήγι τῶν φτερωτῶν εἶταν ἄφθονο καὶ σκοτώσαμε καμμίά ὄγδοντιανὰ πέρδικες.
Ο κ. ΒΙΑΝΙ.—“Ὀγδόντα πέρδικες ;
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Μὴν ἐπιζάζεσαι ! Οἱ καλοὶ κυνηγοὶ σκοτώνουν καὶ τρακόσες δὲ λίγα λεπτά μόνο.
Ο κ. ΦΕΡΕΪΓΓ.—“Θά μοὺ ἐπιτρέψετε ν' ἀμφιβάλω ;
Ο κ. ΒΙΑΝΙ.—“Μήπως ἀναστε λαθος σὶν ἄριθμὸ ;
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Όχι, ὄχι !... Ὁμοῦμαι καλά, δὲν κάνω λάθος... Ἐβδμήνητα πέρδικες... Ἵσως ἴσως νά εἶταν πνήνητα, παρακάτω ὄχι... “Άς εἶνε ! Δὲν ἔχει σημασία. Στὸ προκείμενο !... Εἶχαμε κουραστῆ κ' ἐκάτασε κάπου νά ξεκουραστοῦμε λίγο. ΜόνΟ ὁ Ἄμπυ καὶ καποιοί ἄλλοι ἀνηφόρησαν κατὰ τὸ βουνό... Εἶχε περὸση ἄρκετὴ ὥρα κ' ἐτοιμαζόμεστε νά ξεκινήσουμε δεῖν ἀκούσαμε πυροβολισμοὺς καὶ φωνᾶς. Ἀμέσως ἔτρεξα πρῶτος. Λαχάνισα ὡς πού ν' ἀνέβῃ τὸν ἀνήφορο καὶ ἐψυχισμένοι, ἔφτασα τέλος σ' ἐνα ἴσιωμα. Ἐκεῖ, πού λένε, ἀντίκρουσά τὸ φοβερότερο θέαμα τῆς ζωῆς μου, πού κανένας ἴσως κυνηγὸς δὲν ἔχει δὴ παρόμοιο... Ἀπὸ πάντα

ένας τεράστιος κορκόδειλος εἶχ' ἀνοίξει τὸ στόμα του...
Ο κ. ΦΕΡΕΪΓΓ.—“Υπάρχουν λοιπὸν κορκόδειλοι σὸ Ἐνσάν ; Μά στὰ μέρη πού μᾶς λέτε δὲν ὑπάρχει διόλου νερό...
Ο κ. ΒΙΑΝΙ.—“Κ' ἐγὼ ποτέ μου δὲ διάβασα, οὐτε ἀκουσα ἐνα τέτοιο πράμα... “Άλλ' ἀπὸ τὸ εἶδε ὁ κ. Στρογγυλός, πού εἶνε πὸ ἀξιόπιστος ; κι' ὅπ' τὰ βιβλία καὶ τοὺς ἀνθρώπους... Ἔτσι δὲν εἶνε, κ. Στρογγυλέ ;
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Ἔτσι... Ἔτσι... δὲν μπορεῖ νά εἶταν κι' ἄλλοιως.

Ο κ. ΦΕΡΕΪΓΓ.—“Μήπως ἐτρέκοιτε περὶ φειδιῦ ἦ...
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Αδύνατον. Εἶταν ἐνας πελώριος κορκόδειλος, μὲ στόμα σάν πηγάδι, μὲ δόντια σά μπαζαῖρα... Θεέ μου ! Η ΑΝΕΨΙΑ.—“Λέγετε ! Καὶ ὕστερα ;
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Απὸ τὸ κάτω μέρος, ἐνα λιοντάρι εἶχε ἐπίσης ἀνοίξει τὸ στόμα του—ἐνα τεράστιο λιοντάρι—καὶ στὴ μέση ὁ δυστυχισμένος Ἄμπυ χόρευε τὸ χορὸ τὸυ θανάτου. Ἐκανε ἀπὸ δῶ ὁ κορκόδειλος, ἔκανε ἀπὸ κεῖ τὸ λιοντάρι. Εἶχε τελειώσει τίς σφιγρες του καὶ μ' ἀγωνία θανάσιμη ἄγγισε νά τὸν πιάνη.
Η ΚΥΡΙΑ.—“Τι φοβερό !... Ποιὲ δὲ μᾶς τὸ διηγῆθηκες αὐτό, ἦλια. Τι ἀπόγεινε ;
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Ἄν ἐπενέβαινα θά κινδύνεα κ' ἐγὼ. Λοιπὸν μὲ νεύματα καὶ κινήματα ἐσυμβούλευε τὸν Ἄμπυ νά κινή. Τότε ἐκείνος, σύμφωνα μὲ τίς ὀδηγίες μου, σίμωσε τὸ λιοντάρι καὶ ἄρχισε νά τὸ ἐρεθίζει ὡ ; πού τὸ ἔκανε νά χτυμήξῃ ἀπάνου του. Καὶ τῶρα ἰδοὺ τὸ μαζίσουσι καὶ ἡ λύσις τῆς σκη- νῆς. Ὁ Ἄμπυ κατὰ τίς ὀδηγίες μου. πηδῆξε πίσω κι' ἔπεσε χάρμο καὶ τὸ λιοντάρι...
Ο κ. ΒΙΑΝΙ.—“Τὸν ἔφαγε ;
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Κάθε ἄλλο, ἔπεσε ἀπλοῦστατα στ' ἀνοιχτὸ στόμα τοῦ κορκοδείλου.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ.—“Ά !
Ο κ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ.—“Ἐνῶ ἐγὼ μὲ τὸ ὄπλο μου σκόπεψα τὸν κορκόδειλο σὸ μάτι καὶ τὸν ἄφρα σὶν τοπο, σκοτώνοντας μαζί καὶ τὸ λιοντάρι...
(Τῆ στιγμῆ αὐτὴ ἀκούγεται νά χτυποῦν στὴν ὀσώπορτα).
Η ΑΝΕΨΙΑ.—“Ποὺς χτυπᾶ ;
(Ἦ κρούα οὐβει ἀπ' τὸ παράθυρο)
Η ΚΥΡΙΑ.—“Ποὺς εἶνε ; τί θελεῖς ;
Η ΦΩΝΗ (ἀπὸ τὴν πόρτα).—“Κυρία, ἔφερα τὸ παλιό τοῦ κυρίου. Πέφρασε ἀπὸ τὸ ἰαγαζὶ κι' ἄγροσε πέντε ἀγριοπερίστερα καὶ ξέχασε τὸ

Ζακώμ Ζαρρντέν

ΔΙΣΤΙΧΑ

Ἐρως πού κόσμο σιάζεται ἄγλιου ἀφορμῆ μου δίνει,
Φλόγα πού σβύνει ὁ ἄνεμος, τί φλόγα εἶν' ἐκείνη !
Μ' ἐτρέλλανε ἡ πορτοκαλιά, λευκό μου ἄγγελοῦδι,
Λουλοῦδι ἂν ἦσουν, θάσονα πορτοκαλιάς λουλοῦδι !
Κορτίτσι, ἀστερίνας νυχιλαῖς, πολλὰ μ' ἔχουν θαμπώσει,
Μα τέτοια μέρα πουθενά δὲν εἶχα καμαρώσει !
Διάχνει τ' ἀστέρια ὁ οὐρανὸς τὸν ἦλιο του νά βάλῃ,
Καὶ γιὰ τὸν ἔρωτα ἡ καρδιά κάθε ἀγάπη ἄλλη !
Σὲ φύλλο ρόδου, ἀγάπη μου, τί γράφεις τ' ὄνομά σου ;
Σβύ' το, καὶ δίχως νά τὸ πῆς, σοῦ μ'ιοιάς', ἡ ζωγραφιά σου.
Ὁ Ἀπορίης ὄλο μὲ ψευταῖες καὶ ὄλο μ' ἀνθὲ μπαίνει,
Κ' ἡ νεότης πάντα εἶνε τρελλὴ καὶ πάντα Ζηλεμένη !
(1879) ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 4ον τεῦχος τῆς «Μαθητικῆς Ἐνώσεως» πλουσιώτατον εἰς ἐμφάνισιν καὶ ὕλην. Ἄρθρα, διηγήματα, εὐθυμογραφικὰ ἀνέκδοτα καὶ λοιπὰ διαπλαστικώτατα διὰ τοῦ ; νεαροῦς μαθηταῖς.
— Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Ζηκάκης ἐξεδόθη εἰς κομψὸν τόμον καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ θαυμασιὸν μυθιστόρημα τοῦ Γκυ ντε Μωπαῶν «Ὁ φιλαράκος» σὲ ἀριστοτεχνικὴν μετάφρασιν τοῦ φίλου συνεργάτου μας κ. Κλέωνος Παράσχου.